

Geertje is 100 jaar: 'Ik ben geen jaknikker'

HET GEHEUGEN VAN GEERTJE HASE-SPANG IS, ONDANKS HAAR 100 JAAR, NOG FANTASTISCH. FOTOEMIEL MUIJDERMAN

Geertje Hase-Spang vindt het doodzonde dat ze de haven in Almelo hebben dichtgegooid. "Je kon er zo mooi spelen, zo mooi. Oh, wat zonde. En wat kost dat wel niet." 100 jaar oud werd ze gisteren. En alles weet ze nog. Haar geheugen is fenomenaal.

Van HANS BROK

Het is weinig 100-jarigen gegeven zo gezond en fit oud te worden. Geertje Hase-Spang is een van die zeldzame voorbeelden. In haar Almelose appartement in De Koppeling, praat ze honderduit over haar leven. Van haar jeugd in het Drentse Schoonebeek, tot aan de jongste verbouwingsplannen in de binnenstad. "Ik lees elke dag de krant hoor, die kan ik nog niet missen."

En overal heeft ze een mening over. "Ik kom dan wel uit Schoonebeek, maar ik ben geen jaknikker. Zeker niet."

Geertje Hase-Spang is de laatste van zeven kinderen. Twee maanden voor haar geboorte overleed haar vader aan Spaanse griep. Haar moeder – die later hertrouwde – trok met het gezin naar Almelo, waar familie woonde.

In bioscoop Varossieau kreeg ze op 15-jarige leeftijd pinda's toegeworpen door de baldadige Dirk Hase. "We zaten bij de film Emil und die Detektive. Samen met mijn vriendinnetje. Die jongens gooiden naar ons met pinda's. Later kwamen we elkaar tegen en zo begon het."

De twee kregen verkering en trouwden in 1937, nog in het oude stadhuis. "Ik weet het nog goed", zegt Geertje. "Het was op 13 februari. Sindsdien is 13 mijn geluksgetal bij de bingo. Ik win altijd wel wat."

Drie zonen kreeg het stel. De eerste overleed al na anderhalve maand. Gerard, de tweede, leeft inmiddels ook al niet meer. Hij stierf als 70-plusser in Canada, waar hij naar toe emigreerde. Geertjes man Dirk was er toen ook al niet meer. Hij overleed op 8-8-1988, wrang genoeg de dag waarop veel andere stellen juist wilden trouwen.

Ondanks de tegenslag staat de 100-jarige optimistisch in het leven. En fit. Als ze met haar rollator door de gang loopt, kunnen de anderen haar bijna niet bijhouden. Misschien draagt dat fitte lichaam ook wel bij aan haar frisse geheugen. Als zoon Rudy (73) vraagt naar haar eerste auto, 'een Daf 33 toch', antwoordt ze: "Nee, hoor dat was een Daf 44. Dat soort dingen vergeet ik niet."

Haar hoge leeftijd dankt ze volgens eigen zeggen aan het ge-

zonde leven dat ze leidde. "Ik rook niet, ik drink bijna niet, en heb tot mijn 93ste aan gymnastiek gedaan. Eerlijk gezegd had ik nooit gedacht dat ik de honderd zou halen, maar nu het is toch gebeurd."
